

betale noget mere eller mindre for disse Kulturer, for det er saa smaa Penge, det drejer sig om; de er derfor imod, at Prisen sættes noget ned. Denne Besværing har Ministeren sendt Statens Planteavlsudvalg til Erklæring, og der vil snart komme til at foreligge en fuldstændig Redegørelse fra dette, som formentlig af Ministeren vil kunne tilstilles Finansudvalget, hvorved alle Medlemmer af dette høje Ting vil faa Lejlighed til at se, hvorledes det hele former sig. Og det vil da vise sig, at det er en meget god Forretning. Hidtil har Laboratoriet baaret hele det videnskabelige Arbejde, nu vil det ikke kunne gøre det fuldstændig, og hvis man vil holde Priserne oppe paa det Punkt, man hidtil har holdt dem, vil det gaa meget stærkt tilbage.

Vesterager: De forskellige Spørgsmaal, jeg fremdrog, da jeg første Gang havde Ordet, skal jeg i det væsentlige lade ligge for ikke at komme ind paa Gentagelser. Desuden tror jeg, det er mere frugtbringende, at man venter med de forskellige Bemærkninger, til de særlige Lovforslag kommer til at foreligge, hvor man da vil kunne tage fat paa disse specielle Spørgsmaal, end at tale saadan i al Almindelighed, som vi nu er kommet ind paa her ved Finanslovbehandlingen. Det kunde være fristende at gaa ind paa enkelte Ting af det, som blev fremført af den højtærede Undervisningsminister, men jeg skal afvente de bebudede Lovforslag, og lige saa vel som den højtærede Undervisningsminister haabede paa sit gode Helbred, har jeg Lov til at haabe paa mit, og vi vil da være i Stand til at følge med Interesse de Lovforslag, der bliver fremsat, og den Forhandling, der derefter følger.

Hvad angaar mine Henvendelser til de forskellige Ministre, fik jeg jo nærmest Afslag paa de forskellige Ønsker, jeg havde fremsat. Det skal jeg i det væsentlige lade ligge foreløbig. Jeg vil dog takke den højtærede Kirkeminister for den Velvillie, som gik gennem hans Svar angaaende den gamle Kirke i Rom ved Lemvig.

I øvrigt vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Udtalelser dels af det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen og dels af det ærede Medlem Hr. Povlsen. Der blev fremhævet, at vi havde Forkyndelsesfrihed her i Landet, og derudfra blev der, navnlig af det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, hævdet, at naar man havde det, maatte der jo komme Forkyndelser frem, der var særprægede, og det vilde natur-

nødvendigt føre til, at man kom til at kræve Ændring i Daabsritualet. Jeg er her ikke ganske enig med det ærede Medlem. Jeg er ganske klar over, at naar vi har Forkyndelsesfrihed i saa stor Udstrækning, som vi har, vil de forskellige Forkyndelser have noget Særpræg; det kan ikke være andet. Jeg har Kendskab til den Udvikling, der er foregaaet fra de gamle Forsamlingsfolk, idet jeg selv er opvokset i et Hjem, der sluttede sig nøje til disse Forsamlingsfolk i Hammerum Herred. Der var jo egentlig ikke Tale om, at de krævede nogen Ændring i Daabsritualet; i al Almindelighed bøjede de sig jo for den folkekirkelige Ordning i den Henseende. Det, som de krævede, var Frihed til at samles, Frihed til at støtte og høre den Forkyndelse, de satte Pris paa.

Naar man vil lægge Mærke til, hvem det er, der indenfor Folkekirken i særlig Grad kræver Ritualfrihed og Ændringer i Daabsritualet, saa er det ikke de særprægede Retninger indenfor den evangelisk-lutherske Folkekirke, det er efter min Mening kun een bestemt Retning, nemlig den, der gaar hen imod Rationalismen, maaske snarere hen imod det unitariske. Naar man kommer dertil, kan man være sikker paa, at saa begynder Kravet at rejse sig om, at der skal forandres ved Daabsritualet. Og her synes jeg, det var mere ærligt, om det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde til disse Mennesker: Hvis I ønsker at faa ændret ved Daabsritualet eller i det hele taget ved de faste Punkter — som vi nu mener, der maa være indenfor den evangelisk-lutherske Folkekirke —, saa gaa ud og byg selv en Kirke op under frie Former. Og lad os saa se, hvor megen Aandsmagt og hvor meget Aandsindhold der er i Bevægelsen, om den virkelig er i Stand til at øve en Indsats i vor kirkelige Udvikling.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen var saa elskværdig at hentyde ogsaa til mig personlig og til mine to Partifæller, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen og det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, som særlig afskrækkende Eksempler med Hensyn til Frihed i det folkekirkelige Spørgsmaal. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den kirkelige Retning, jeg tilhører, altid har været villig til at bringe Ofre for at faa det bragt frem, som de elskede og gerne vilde se fremmet i vort Folk. De har ikke altid staaet og raabt paa, at det maatte Folkekirken bære, men baade været villige til at rejse Kirkebygninger — derom vidner i høj Grad Københavns Kirkefond — og villige til ud over Landet at